

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Tiesas 1997. gada 14. janvāra spriedumu apvienotajās lietās no C-192/95 līdz C-218/95 ⁽¹⁾ *Comateb u.c.* var interpretēt tādējādi, ka nelikumīgas iemaksas pārvešana uz precī nozīmē, ka iemaksa tiek pārnesta uz preces pircēju, kurš to nopērk atsevišķa darījuma ietvaros, jeb pārvešana uz cenām notiek arī attiecībā uz citu preču cenām pilnīgi citādāku darījumu ietvaros, vai nu pirms vai pēc attiecīgās preču pārdošanas, piemēram, vispārīgā veidā novērtējot četru gadu garumā īstenoto pārvešanu, kas ietver daudzas preču grupas, ieskaitot importētas un neimportētas preces?

2) Vai Kopienas tiesību jēdziens “pārvešana” ir jāsaprot kā tāds, kurš nozīmē, ka nelikumīgu maksājumu sakarā ar preču pārdošanu var uzskatīt par pārnestu tikai tad, ja preces cena ir augstāka nekā tā cena, kura precei bija tieši pirms maksājuma ieviešanas, vai tomēr iemaksu var uzskatīt par pārnestu, ja maksājuma veicējs uzņēmums nelikumīgā maksājuma ieviešanas laikā, ietaupīja no citiem maksājumiem, kas tika iekasēti uz cita pamata, un tādēļ savas cenas nemainīja?

3) Vai Kopienas tiesību jēdziens “nepamatota iedzīvošanās” ir jāsaprot kā tāds, kurš nozīmē, ka preču pārdošanas laikā nelikumīgi iekasētās iemaksas atmaksāšanu var uzskatīt par nepamatotas iedzīvošanās iemeslu, ja uzņēmums pirms vai pēc ar nodokli apliekamo preču pārdošanas ir ietaupījis, uz cita pamata iekasēto maksājumu atcelšanas rezultātā, ja tiek pieņemts, ka citu iemaksu atcelšana ir labvēlīga arī citiem uzņēmumiem, ieskaitot tos uzņēmumus, kuri nemaksāja nelikumīgo maksājumu vai to maksāja mazākā apmērā?

4) Ja tiek pieņemts, ka nelikumīgā iemaksa tās struktūras dēļ izraisa to, ka uzņēmumi, kuri importē precī, samaksā proporcionāli lielāku iemaksu nekā tie uzņēmumi, kuri galvenokārt pirka vietējās preces, un vienlaicīgi ar nelikumīgās iemaksas ieviešanu cita iemaksa, kura tika iekasēta uz cita pamata un kura proporcionāli ietekmēja abus uzņēmumus, neatkarīgi no uzņēmuma iepirkumu veida, tika atcelta, tad Tiesai tiek lūgts atbildēt uz šādu jautājumu:

i) vai Kopienas tiesības atļauj pilnībā vai daļēji atteikt nelikumīgi iekasētās iemaksas atmaksāšanu uzņēmumam, kurš importē preces, lai pārnestu izmaksas un nepamatoti iedzīvotos tiktāl, ciktāl atteikums izraisa situāciju, kurā uzņēmums, tā kā tas ir samaksājis relatīvi lielāku nelikumīgās iemaksas summu nekā atbilstošais uzņēmums, kurš tādas pašas preces nopirka vietējā tirgū, reformas un atmaksāšanas atteikuma rezultātā būs nonācis nelabvēlīgākā situācijā nekā atbilstošais uzņēmums, kurš galvenokārt pirka vietējās preces;

ii) vai nelikumīgās iemaksas atmaksāšana šādā situācijā varētu radīt “nepamatotu iedzīvošanos” un tādēļ tikt atteikta, ja atmaksāšana — pat ja iemaksa tiek uzskatīta par pārnestu — ir vajadzīga, lai radītu tādu situāciju, kurā nodokļu reformas sekas, kad atmaksāšana ir pabeigta un pārējie apstākļi neatšķiras, ir vienādas attiecībā uz uzņēmumiem, kuri importēja preces, un uzņēmumiem, kuri pirka vietējās preces;

iii) vai atmaksāšanas atteikums šādā situācijā, kurā uzņēmumi, kas galvenokārt pirka vietējās preces un tādējādi tiem bija priekšrocība salīdzinājumā ar uzņēmumiem, kuri lielākoties preces importēja, ir pretrunā Kopienas tiesībām, tai skaitā vienlīdzīgas attieksmes principam, un

iv) vai atbilde uz 3. jautājumu nozīmē, ka uz nepamatotas iedzīvošanās pamata nevar atteikt atmaksāt nelikumīgi iekasētās iemaksas tiktāl, ciktāl šāda atmaksāšana tikai atceļ to uzņēmumu priekšrocības, kuri pirka galvenokārt vietējās preces, salīdzinājumā ar tiem, kuri galvenokārt preces importēja.

⁽¹⁾ Krājums, I-165. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Højesteret (Dānija) 2009. gada 19. oktobra rīkojumu — Orifarm A/S, Orifarm Supply A/S, likvidējamā Handelsselskabet af 5. januar 2002 A/S, Ompakningselskabet af 1. november 2005 A/S/Merck & Co Inc, Merck Sharp & Dohme BV, Merck Sharp & Dohme

(Lieta C-400/09)

(2009/C 312/38)

Tiesvedības valoda — dāņu

Iesniedzējtiesa

Højesteret

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājas: Orifarm A/S, Orifarm Supply A/S, likvidējamā Handelsselskabet af 5. januar 2002 A/S, Ompakningselskabet af 1. november 2005 A/S

Atbildētājas: Merck & Co Inc, Merck Sharp & Dohme BV, Merck Sharp & Dohme

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai no Tiesas 1996. gada 11. jūlija sprieduma lietā C-232/94 *MPA Pharma* ⁽¹⁾ un 1996. gada 11. jūlija sprieduma apvienotajās lietās C-427/93, C-429/93 un C-436/93 *Bristol-Myers Squibb* u.c. ⁽²⁾ izrietošā judikatūra jāinterpretē tādējādi, ka paralēlais importētājs, kurš ir paralēli ievesto zāļu tirdzniecības atļaujas turētājs un kuram ir informācija par tām, un kurš zāļu iegādi un pārsaiņošanu, kā arī detalizētu preces iepakojuma noformējumu un saistībā ar precī veicamos pasākumus uzdod veikt citam patstāvīgam uzņēmumam, uz ievesto zāļu ārējā iepakojuma kā pārsaiņotāju norādot sevi, nevis attiecīgo citu patstāvīgo uzņēmumu, kuram ir pārsaiņošanas atļauja un kurš ir ievēdis precī un fiziski to pārsaiņojis, tostarp (no jauna) uzliekot attiecīgo preču zīmi, aizskar preču zīmes īpašnieka tiesības?
- 2) Vai atbildi uz [pirmo] jautājumu ietekmē iespējams pieņēmums, ka gadījumā, kad tirdzniecības atļaujas turētājs kā pārsaiņotāju norāda sevi, nevis uzņēmumu, kurš [tā] uzdevumā fiziski pārsaiņojis, nav draudu, ka patērētājs/gala lietotājs varētu tikt maldināts, ka par pārsaiņošanu ir atbildīgs preču zīmes īpašnieks?
- 3) Vai atbildi uz [pirmo] jautājumu ietekmē iespējams pieņēmums, ka draudi, ka patērētājs/gala lietotājs varētu tikt maldināts, ka par pārsaiņošanu ir atbildīgs preču zīmes īpašnieks, tiek novērsti, ja kā pārsaiņotājs ir norādīts pārsaiņošanu fiziski veikušais uzņēmums?
- 4) Vai atbildē uz [pirmo] jautājumu ir nozīme tikai draudiem tikt maldinātiem, ka par zāļu pārsaiņošanu ir atbildīgs preču zīmes īpašnieks, vai turpretim nozīme ir arī citiem ar preču zīmes īpašnieku saistītiem apstākļiem kā, piemēram, a) ka ieviešanas un fiziskās pārsaiņošanas veicējs, kurš (no jauna) uzliek preču zīmes īpašnieka preču zīmi uz preces ārējā iepakojuma, šādi rīkojoties, iespējami patstāvīgi aizskar preču zīmes īpašnieka preču zīmi, un b) ka dēļ apstākļiem, par kuriem ir atbildīgs fiziskais pārsaiņotājs, pārsaiņošanā var tikt skarts zāļu sākotnējais stāvoklis, vai ka pārsaiņoto zāļu noformējums ir tāds, ka varētu pieņemt, ka tas kaitē preču zīmes īpašnieka reputācijai (skat. it īpaši spriedumu apvienotajās lietās C-427/93, C-429/93 un C-436/93 *Bristol-Myers Squibb* u.c.)?
- 5) Vai atbildi uz [pirmo] jautājumu ietekmē apstākļi, ka tirdzniecības atļaujas turētājs, kurš sevi ir norādījis kā pārsaiņotāju, laikā, kad preču zīmes īpašniekam tiek iepriekš paziņots par paralēli ievesto zāļu paredzēto laišanu tirgū, tās pārsaiņojot, ietilpst vienā koncernā (kā radniecīgā sabiedrība) ar faktisko pārsaiņotāju?

⁽¹⁾ *Recueil*, I-3671. lpp.

⁽²⁾ *Recueil*, I-3457. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Višje sodišče v Mariboru (Slovēnijas Republika) 2009. gada 20. oktobra rīkojumu — Jasna Detiček/Maurizio Sgueglia

(Lieta C-403/09)

(2009/C 312/39)

Tiesvedības valoda — slovēņu

Iesniedzējtiesa

Višje sodišče v Mariboru

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Jasna Detiček

Atbildētājs: Maurizio Sgueglia

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Slovēnijas Republikas (EK dalībvalsts) tiesa ir kompetenta saskaņā ar Padomes 2003. gada 27. novembra Regulas (EK) Nr. 2201/2003 ⁽¹⁾ 20. pantu noteikt aizsardzības pasākumus, ja citas dalībvalsts tiesa, kas saskaņā ar minēto regulu ir kompetenta izskatīt lietu pēc būtības, ir jau noteikusi aizsardzības pasākumu, kas ir atzīts par izpildāmu Slovēnijas Republikā?

Apstiprināšanas atbildes uz iepriekš uzdoto jautājumu gadījumā:

- 2) Vai Slovēnijas tiesa, piemērojot valsts tiesisko regulējumu (kā tas ir atļauts saskaņā ar minētās regulas 20. pantu), var noteikt aizsardzības pasākumu saskaņā ar regulas 20. pantu, grozot vai atceļot galīgu aizsardzības pasākumu, kuru ir noteikusi citas dalībvalsts tiesa, kura saskaņā ar attiecīgo regulu, ir kompetenta izskatīt attiecīgo lietu pēc būtības?

⁽¹⁾ Padomes 2003. gada 27. novembra Regula (EK) Nr. 2201/2003 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu, OV L 338, 1. lpp.